

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cibus Electvs Sive Instrvctiones Sanctae De vita sanctè
traducenda& inter pios sanctósque affectus concludenda**

Elffen, Nicolas

Coloniae, 1667

Instructio VI. Declarantur actiones paupertatis Christianæ & religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55232)

priarum manu um, sintne illæ elegantulæ, munda & benè proportionatæ: abstineantur manus ab omni attractu non modo impuro, sed etiam sensuali manus & faciei alterius. Dum te ad dormiendum componis, nulla pars corporis nuda appareat, & situs jacentis in lecto, sit talis, quem etiam in præsentia virorum gravium, si coram his necessariò jacendum esset, non erubesceres, vitæque omnem etiam ulnarum & brachiorum denudationem, non modò dum sanus, sed etiam dum æger decumbis. Conversatio tua, licet cum personis sanctis, nihil tamen habeat humanum aut minus puræ ac defæcatæ affectionis admixtum. Demum amore castitatis etiam mundus & pudicus sit vestitus tuus, munda cubicula & conclavia, ut nihil in illis sit inordinatum, nihil minus compositum, ut nunquam verecunderis si magnæ authoritatis vir ex improvise cubiculum ingrediatur. ne videlicet tum necesse sit, aliqua subito ex oculis amovere. Exterior hæc compositio & mundities, index sit & argumentum interioris. Quanto castior & purior eris, tanto majores habebunt delicias Jesus Maria & Angeli, ut tecum conversentur.

INSTRUCTIO SEXTA.

Declarantur actiões Paupertatis Christianæ & Religiosæ.

§. I. *Quæ paupertas quemvis Christianum deceat?*

Divitias nunquam procurare aut conservare stude per media illicita, & cum multâ cupiditate cordis, ac sollicitudine inordinatâ, ut propterea in iis, quæ bonum animæ concernunt, negligas.

Fœda sordities est & labes Christiano pectore indigna, si præclara & eximia opera sumptibus tuis præstare possis pro Dei gloriâ & animarum salute, eaque negligas, ne exiguo temporali lucro teipsum defraudes. Quam fœdum est Christum tuâ causâ cælum ipsum deseruisse, insuper & vitam & sanguinem impendisse tibi, & te adduci non posse, ut exiguam pecuniæ summam Christi causâ deseras, ejusque gloriæ impendas.

Laudabilis est etiam mos hominum secularium, qui alienæ curæ se vestiendos & pascendos comittunt. Sic Thomas Morus, hanc curam uni famulorum suorum demandârat, atque hunc Tutorem suum vocavit.

Moderationem serva in vestitu, cibo, suppellectile, & ædificiis, multò satius est, pecuniâ in pauperes, hoc est in Christum ipsum, quàm in pompam & ostentationem impendi.

Etsi habeas qui tibi serviant, in multis tamen rebus alterius obsequium non admittite, sed adsuesce, interdum tibi ipsi tanquam pauperem servire.

§. II.

§. II. *Quid perfecta paupertas exigat ab homine religioso.*

Gradus Paupertatis excellentissimus est divitias omnes non solo affectu, sed ipsa relinquere & à se abdicare in perpetuum. id scilicet fuit Christus: *Si vis perfectus esse, vade & vende omnia, quæ habes, & da pauperibus.* rectè item Gennadius. *Bonum est facultates cum dispensatione pauperibus erogare. melius est, pro intentione sequendi Dominum, insimul donare & absolutum sollicitudine agere cum Christo.*

Paupertas perfectissima est, si illam voto confirmes, & per promissionem Deo factam renunties omni dominio ac proprietati, quam habes in bona, quæ possides, aut adhuc possidere & acquirere posses.

Si autem Paupertatis voto te semel obstrinxeris, cave illud violes; violabis autem & graviter quidem, si rem magni momenti, qualis in materia furti sufficit ad mortale scelus, inscio vel invito superiore acceptes vel dones alteri.

Imò nec leviter violabis, sed in observatione ejus, non obligationem tantum tuam, sed perfectionem quoque exactissimam attendes, eamque assequi frudebis. & hinc.

In domo religiosa ubi Superior adest, nunquam quidquam, quantumvis leve, acceptabis aut dabis alteri sub ratihabitione, sed si impedimentum est Superiorè accedendi,
accep-

acceptationem & dationem differes. Nisi forte aliud singularis aliquis casus faciendum urgeret.

De vestibus & cibis, qualéscunq; demum fuerint, nunquam quereris; sed quo viliores, eò tibi gratiores erunt. Quàm multi fuère Sancti, qui nullis precibus artibusque impelli potuère, ut novis vestibus aut calceis se indui paterentur.

Absint à cubiculo tuo, quam diu sanus es, omnes cupedia saccareæ, esculenta, quæ sunt pestes & venena non solum paupertatis, sed etiam temperantiæ religiosa.

Altariolum tuum nihil contineat nisi imagines chartaceas, unam Deiparæ statuam, & signum Christi è Cruce pendentis. Reliquiaria item non sint confecta, nisi ex materia vulgari.

Non habebis geminas forfices, unam pro musæo, alteram pro cubiculo. Similiter non habebis duo candelabra, emunctoria, atramentaria &c. Cave in usu tuo res multas consumas, unde abstinebis à Medicinis frequentibus & pretiosis: In ipso usu chartæ & pennarum habeatur ratio paupertatis; sanè P. Balthasar Alvarez exhortationes, quas faciebat, etsi magni essent momenti eas tamen non in munda charta, sed in operculis literarum scribebat.

In usu librorum & vestium serva munditiam, & ubi usus fueris, ocyùs suo loco repon-

repon-

reponere, ut & aliis seruire possint.

In itineribus non curabis tibi mensam nimis lautè instrui, sed ea solum fercula apparari, quæ exhaustis labore viæ viribus reparandis sufficiant.

Nemo de sensus illustrationibus & Spiritualibus consolationibus sibi blandiatur, nisi hilari vultu bolum Evangelicæ paupertatis deglutiat. Tunc autem deprehendet an illam amet, si ejus quoque Comites amet famem, sitim, frigus, contemptum, & in rebus etiam necessarijs defectum. Rectè D. Albertus: *Vbi est plena necessitas, ibi non est vera paupertas.* Christus in Cruce, nec frigidam siti, nec asserem vel saxum capiti supponendum habuit.

INSTRUCTIO SEPTIMA.

De perfecta Charitate Proximi.

Dilige proximum tuum sicut teipsum, sed dilige eum, in ordine ad vitam æternam, adeo ut totum, quod ei desideras & procuras bonum, eò tantum dirigatur, ut proximus in hac vita sit justus, & in alterâ beatus.

Amor verus non est mercenarius, sed à propriorum commodorum respectu omnino liber & purus: unde non amabis, ut iterum ameris, nec beneficies, ut vicissim bene fiat tibi, nec te ideo communicabis alteri, quia ex ejus conversatione gustum percipis: sed ideo præcisè amabis alterum, quia
sic